

jeg ikke rigtigt kunde klare, om det var Tilslutning, han gav til, eller Afstand, han tog fra Lovforslaget. Men her syntes det klart nok, at Ministeren tog Afstand fra, at man vilde tvinge Ungdommen i Skolemellem 14 og 16 Aar. Han mente, at der ikke var nogen Grund til det, de unge vilde komme af sig selv. Han sagde saaledes, hvis jeg maa nævne en enkelt Sætning af den højtærede Ministers Tale: „Det burde gøres obligatorisk for Mestre, Husbønder, Værger og lignende, saafremt der er en Ungdomsskole, at lade de unge søge den, de unge maatte saa selv om, hvorvidt de vilde komme“. Vi har altsaa den højtærede Minister med paa dette Punkt, og, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem fra Bøgen (Gunnar Fog-Pedersen), var han ogsaa med, saa det er ikke alene fra det konservative Folkeparti og fra Venstre, men ogsaa fra radikal Side, at man har vendt sig fra den Tvang, som indeholdes i § 6.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at han holdt ikke af den Tale, at man skulde være taalmodig. Nu maa jeg dertil sige, at jeg ønsker, denne Sag maa fremmes saa hurtigt som muligt, at der maa komme flere og flere ind i den Skole; der kan ikke komme nok ind i den; det er min oprigtige Overbevisning, at det er heldigt, at saa mange som muligt følger den. Naar vi har talt om Taalmodighed her, er det saaledes at forstaa, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds skulde være lidt taalmodig med Hensyn til at slaa ind paa andre Veje end dem, vi hidtil har fulgt, men vi har sandelig ikke ment — jeg i hvert Fald ikke —, at man ikke skulde fremme Sagen saa stærkt som vel muligt ad Frivillighedens Vej, saaledes som vi hidtil har gjort. Her er jo den højtærede Minister enig med os. Den højtærede Minister sagde nemlig i Slutningen af sin Tale: „Desuden er jeg ikke sikker paa, om man ikke i eet eller to Aar endnu skulde forsøge, hvad den frie Ordning, vi har, kunde føre med sig“.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (K. M. Klausen) talte haarde Ord mod Husbønder, Værger og Mestre. Jeg kan paa mange Maader give ham Ret i de Ord, han brugte, thi jeg synes, det er urigtigt af Husbønder og Mestre at hindre de unge i at følge en saadan Ungdomsskole. Det er ikke blevet nævnt af Venstre, at man kunde tænke sig at indføre en Bestemmelse om, at Husbønder, Værger og Mestre skal lade de unge gaa i en saadan Skole, men jeg skal gerne sige, at det

□

er den Slags Ting, vi kan forhandle om. Vi kan meget vel forhandle om at finde en Ordning, hvorved de unge kan blive frit stillede med Hensyn til at gaa i en saadan Skole. Jeg maa maaske gøre opmærksom paa, at der i Lærlingeloven af 30. Marts 1889, § 10, staar følgende Sætning — som jeg maaske med den højtærede Formands Tilladelse maa oplæse —: „I de Fag, hvor der til Svendepróven er knyttet en teoretisk Prøve i Tegning, Udregning o. l., skal Læremesteren give Lærlingen den fornødne Tid til i en af de paa Stedet værende Handels- eller tekniske Skoler at erholde den til Udførelsen af en saadan Prøve fornødne Undervisning samt have Tilsyn med, at Lærlingen benytter denne Undervisning paa en forsvarlig Maade“. Vi er ikke bange for at gaa videre i den Retning, som her er fastslaaet i Lærlingeloven. Det er den Slags Ting, vi meget vel kan forhandle om. Men det, vi afgjort er imod, er at tvinge de unge til at gaa i en saadan Skole, fordi vi mener, der intet som helst godt kommer ud af at tvinge unge hen i en Skole, hvor der maaske findes Lærere, der er tvungne til at undervise.

Det ærede Medlem (K. M. Klausen) begyndte med at sige, at der var vist Velvilje mod denne Sag fra alle Sider, og det er ogsaa rigtigt. Vi har ikke været enige om, hvilken Vej vi skal gaa, men vi er fuldkommen enige om, at Maalet er at faa saa mange som muligt til at gaa i en saadan Skole, og vi fra vor Side skal gerne være med til indenfor Frivillighedens Grænse at gaa saa hurtigt frem som vel muligt paa dette Omraade. Det ærede Medlem sagde, at der i det sidste Aar, i denne Vinter, ikke har været ret stærk Fremgang i Arbejdet. Jeg maa maaske gøre opmærksom paa, at den Vinter, vi nu er inde i, ikke har været særlig god for Arbejdet. Det har maaske mange Steder knebet med at faa Belysning til Lokalerne; selv om det er en Dagskole, vil Undervisningen dog trække ud til de mørke Timer. Det har maaske ogsaa været svært at skaffe Varme. Hvis vi havde været inde i normale Tider, er det muligt, at Fremgangen havde været større end hidtil. Men vi fra vor Side skal, det kan jeg forsikre det ærede Medlem, med stor Glæde gaa med til at gøre, hvad vi kan, for at denne Sag kan trives saa godt som muligt.

Det ærede Medlem fremkom til sidst med nogle Bemærkninger, som jeg vil knytte et Par Ord til. Det ærede Medlem sagde — det er vi ogsaa enige om —, at